

YARATILIŞ MODELİ MİLLÎ EĞİTİM MÜFREDATINDA NİÇİN YER ALMALI?

Adnan KALKAN¹

Öz

Yaratılış modeli, hayatın ve kâinatın varoluşunu bilinçli bir yaratıcının iradesine dayandırarak bu modelin eğitim sistemine dâhil edilmesi gerektiğini savunmaktadır. Yaratılış modeli bakış açısı, fiziksel ve biyolojik süreçlere dayanan evrim görüşüne karşı çıkar ve eğitimin temel gayesinin öğrencileri hem dini hem ahlaki hem de bilimsel bilgiyle donatmak olduğunu savunur.

Yaratılış modeline göre, Batı eğitim sistemi menfaat, kuvvet, ırkçılık ve mücadele temellerine dayanır ve bu sistem toplumun sosyal ve ahlaki yapısına zarar verdiğini iddia etmektedir. İslam medeniyetinin eğitim sisteminin fazilet, hak, yardımlaşma ve din birliğine dayandığını ve bu değerlerin toplumun huzur ve refahını artıracığını savunur.

Hipotezden ibaret olan evrim görüşünün eğitim sisteminde bilimsel gerçekmiş gibi sunulması, gençlerde inanç bunalımlarına yol açabileceği belirtilmektedir. Bu sebeple, yaratılış modelinin eğitim müfredatında yer alması, öğrencilerin hem bilimsel hem de manevi gelişimlerine katkıda bulunacak ve toplumun genel ahlaki ve sosyal yapısını güçlendirecektir.

Bu makale, yaratılış modelinin eğitim müfredatına eklenmesinin, gençleri erdemli, inançlı ve bilimsel bilgiyi kuşanmış şahsiyetler olarak yetiştirmek için hayati önem taşıdığını incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratılış modeli, müfredat, evrim görüşü, eğitim

WHY SHOULD THE CREATION MODEL BE INCLUDED IN THE NATIONAL EDUCATION CURRICULUM?

Abstract

The creation model posits that the existence of life and the universe is the result of a deliberate Creator's will, and it argues for the inclusion of this model in the educational system. This perspective challenges the evolutionary view, which is based solely on physical and biological processes, asserting that the primary goal of education should be to equip students with religious, moral, and scientific knowledge.

According to the creation model, Western education is founded on principles of self-interest, power, racism, and struggle, which are claimed to damage the social and moral fabric of society. In contrast, the Islamic educational system is based on virtue, justice, cooperation, and religious unity, which are believed to enhance societal peace and well-being.

¹ Uzman, Özel Kariyer Aile Danışma Merkezi adnankalkan01@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6142-098X,

The presentation of the theory of evolution as scientific fact within the education system is noted to potentially lead to faith crises among young people. Therefore, the inclusion of the creation model in the curriculum is proposed to contribute to both the scientific and spiritual development of students, strengthening the overall moral and social structure of society.

In conclusion, this article emphasizes the critical importance of incorporating the creation model into the educational curriculum to nurture virtuous, faithful, and scientifically knowledgeable individuals.

Keywords: *Creation model, curriculum, evolutionary theory, education*

GİRİŞ

Yaratılış modeli, kâinatın, canlıların ve insanın varoluşunu bir yaratıcıya dayandıran köklü bir anlayıştır. Yaratılış Modeli, varoluşun yalnızca biyolojik ve fiziksel süreçlerin sonucu olmadığını, aksine kudretli ve bilinçli bir Yaratıcı tarafından en güzel şekilde (Secde Sûresi, 7) planlandığı ve yaratıldığını savunur. Kendi kendine varoluşu reddeder. Evrim görüşünde olduğu gibi süreci inceleyerek ilk yaratılışı görmezden gelmez. İlk yaratılışın bir yaratıcı tarafından gerçekleştirildiğini ve süreçte de yaratıcının yarattığı canlı-cansız tüm varlıklarla irtibatının devam ettiğini savunur.

Eğitimde akıl ile kalbin, ilim ile inancın birlikte ele alınmasında zaruret vardır. Fertlerin ilim ve irfan ile ahlak ve fazilet ile donatılması, kalp ve ruhlarının, akıl ve hissiyatlarının ulvi gayelere yönlendirilmesi, eğitimin temel gayesi olmalıdır. Aklın nuru, kalbin ziyası faziletin de esası ilme bağlıdır. Maneviyatsız ilim şüphe ve tereddüde yol açar. Maddiyatsız ilim de taassuba sebep olur.

Yaklaşık iki yüzyıldır Batı kaynaklı eğitimle; genelde bencil, kendi menfaatini her şeyin üstünde tutan, tembel, israfa meyilli, devletine ve milletine yabancı, özünü ve kültürünü benimsemekten uzak fertler yetiştirildiğini müşahade ettik.

Ailede ve toplum hayatında saadet, birlik ve beraberliğin sağlanması, kendi kültür değerlerine bağlı, memleket ve vatanını canından fazla seven imanlı bir nesil, ancak Türk Milli Eğitim müfredatında yaratılış görüşünün yer almasıyla mümkündür.

1985’li yıllarda dönemin bürokratları, bilim adamları ile yaptıkları çalışmalar sonucu, halkı çoğunlukla Müslüman olan ülkemiz neslini inancına uygun yetiştirmenin önemli bir yolunun yaratılış görüşünün müfredatta yer almasının zarureti anlamış ve ona Milli Eğitim müfredatında yer vermiştir. Bu olumlu gelişme sonraki yıllarda muhtemelen ideolojik sebeplerle seküler ifade tarzını benimseyenler tarafından müfredattan çıkarılmıştır (1).

Bu eğitimle toplumda şahıslar birbirine yabancılaşmış, karşılıklı sevgi, hoşgörü ve muhabbet azalmış, güzel ahlak bozulmuş, şahıslar arasında emniyet ve sadakat kaybolmuş, şahsî menfaat her şeyin önüne geçmiş, bütün hedef ve gaye iyi bir dünya hayatı yaşamak olmuştur.

İşte bütün bu sebeplerden dolayı eğitimin yeniden ele alınmasına ve ona tevhid dili ve tevhid mesajı ile ruh verilerek, dinî ve millî özlerimize uygun olacak şekilde kendi eğitim dünyamızın yeniden inşasına ihtiyaç vardır.

Bu yüzyılın sonunda gördük ki, bizi biz yapan değerlerden uzaklaştıkça toplum olarak bataklığa saplanıyoruz. Memleketin refahı ve huzuru için yetiştirdiğimiz gençlerden bir kısmının bize ve vatanımıza düşman hale getirildiğini görüyoruz. Bundan da eğitimde bazı hatalar ve eksikliklerin olduğunu anlıyoruz. Bu hataların ve eksikliklerin sebeplerinin başında bütün eğitim sistemimizi Batı dünyasının eğitim sistemine göre şekillendirmemiz gelmektedir. Batı eğitim sistemini alırken iki hususu gözden kaçırdık.

Birisi, bu eğitim sisteminin bizim hayat anlayışımıza, örfümüze ve kadim kültür değerlerimize, dünya ve ahiret görüşümüze uyup uymadığı idi.

Diğeri de, bu eğitim sisteminin Batı toplumlarını gerek ferdin şahsi hayatı, gerek aile yapısı ve gerekse cemiyetteki karşılıklı sevgi, saygı, yardımlaşma, kısacası sosyal hayat tarzı bakımından ne kadarına saadet ve huzur verdiğini sorgulamamış olmamızdı”².

BATI EĞİTİM SİSTEMİNİN ESASLARI

Batı eğitim sistemi aşağıdaki beş esas üzerine bina edilmiştir.

1. Dayanak noktasını kuvvet kabul eder. Kuvvet hakta değil, hak kuvvettedir, prensibini esas alır. Hâlbuki kuvvetin gereği tecavüzdür.
2. Hedefini menfaat bilir. Menfaatin gereği her arzuya kâfi gelmediğinden üstünde boğuşmaktır.
3. Batı medeniyetine göre hayat bir mücadeledir. Bu mücadelenin gereği çarpışmaktır.
4. Toplum fertlerinin aralarındaki bağları ırkçılık ve menfi milliyet kabul eder. Bu menfi milliyetin ve ırkçılığın gereği, başkasını yutmakla beslenmek olduğundan tecavüzdür.
5. Bu medeniyetin gayesi; nefsin heveslerini tatmin ve insanlığın ihtiyacını arttırmak için oyun ve eğlencelerdir.

İşte batı medeniyeti benimsediği bu düsturları hayat tarzı yapmakla, bütün iyilikleriyle beraber insanlığın ancak yüzde yirmisine bir nevi geçici saadet verip, yüzde seksenini rahatsızlığa ve sefalete atmıştır. Yakın Tarih buna şahittir.

² Tatlı, Â. ve Görmez, İ. Bilimlerin Dilinden Yaratılış. Hilâl Ofset matbaası, Isparta, 2019.

İSLÂM MEDENİYETİNİN EĞİTİM SİSTEMİNİN ESASLARI

İslâmiyet, insana eşref-i mahlûkat, yani yaratıkların en şerefli ve halife-i zemin, yani yeryüzünün halifesi gibi en yüksek bir makamı vermiştir.

Bu insan tarifine dayalı olarak verdiği eğitim sisteminin esasları da şöyledir:

1. İnsanlık için dayanak noktası olarak kuvvet yerine hakkı kabul eder. Yani “*Kuvvetli olan haklı değil, haklı olan kuvvetlidir*” prensibini esas alır. Bu da insanlar arasında adaletin ve hukukun yerleşmesine sebep olur. O da huzur ve barışı netice verir.
2. Gayede şahsî menfaat yerine fazileti ve Allah rızasını esas alır. Bu da insanlar arasında tesanüt ve dayanışmayı sağlar.
3. Hayatta mücadele yerine yardımlaşmayı kabul eder. Bu da insanları birbirinin yardımına koşturur.
4. Cemaatlerin(toplumların) rabitalarında; yani birbirlerine bağlanmalarında ırkçılık ve menfi milliyet yerine, din birliğini, vatan ve sınıf birliğini kabul eder. Bu da cemiyet arasında uhuvvete, kardeşliğe, incizaba, yakınlaşmaya vesile olur.
5. Hayatın hedefini yalnız nefsanî isteklerini yerine getirmeye bedel, ruhunu yükseltmeye, ulvî hislerini tatmin etmeye, insanı hakiki insanlığa çıkararak yüksek ahlak sahibi mükemmel insan olmaya sevk eder. Bu da nefsin kötü isteklerinin bağlanmasına, ruhun yükseltilmesine ve dünyada da ahirette de huzurlu, mesut bir insan olmasına yol açar³.

Bugün bu esaslar doğrultusunda kendi Millî eğitimimizin yeniden inşasına şiddetle ihtiyaç vardır. Bütün ilimlerin gençliğe takdiminde bu esaslar göz önünde bulundurulmalıdır.

Öyle ise, insana verilecek eğitimin de onlara bu şuuru kazandıracak tarzda ve kendilerine yüklenen ulvî görevleri yerine getirecek şekilde olması gerekir.

Demek ki bu, Anadolu insanının hayatiniyetini devam ettirebilmesi için; hak, fazilet, Allah rızası, yardımlaşma, din birliği, vatan birliği, ulvi hisleri yücelterek yüksek ahlak sahibi mükemmel insan olma gibi vasıfları ile birlik ve beraberliği her şeyin başında gelmektedir. Bu da aklın nuru olan fen eğitimi ile vicdanın ziyası olan din eğitiminin mecz edilerek verilmesiyle mümkün olacaktır. Bu meseleyi Nursî, Münazarat adlı eserinde şu şekilde ifade etmektedir:

"Vicdanın ziyası ulûm-u diniyyedir (dinî ilimlerdir). Aklın nuru fînûn-u medeniyyedir (modern fenlerdir). İkisnin imtizacı ile hakikat tecelli eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervâz eder (uçar). İftirak ettikleri (ayrıldıkları) vakit, birincisinde taassub; ikincisinde hîle, şübhe tevellüd eder"⁴.

³ Nursî, B. S. Sözlür. Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları-600. 2.baskı, Ankara, 2016, s. 158-159, 495.

⁴ Nursî, B.S, Âsâr-Bediyye, Envar Neşriyat, 4. Baskı, İstanbul, 2012, S. 355.

Toplumda birlik ve beraberliğin sağlanmasında manevî bataryası hükmünde olan bizdeki dinin sosyal hayattaki önemini Meşrutiyet döneminde anlayamayan Jön Türkler, hayatla dini birbirinden ayrı düşündüler. Terakki ve ilerlemeyi, Batının medeniyetinde zannettiler. Batı’da olduğu gibi dini terk etmekle bunun gerçekleşeceğini düşündüler. Hâlbuki İslamiyet’le Batı’nın tahrif edilmiş Hıristiyanlık dininin tamamen farklı olduğunu nazara alamadılar.

O zaman bu gelişmeleri yakından takip eden Bediüzzaman, yapılan bu yanlışlığa dikkat çekerek, doğru hareket tarzının ne olması gerektiğini şu şekilde dile getirmiştir:

“Din ile hayat kabil-i tefrik (ayrılmasının mümkün) olduğunu zannedenler felâkete sebeptirler

Şu Jön Türkün hatası:

Bilmedi o bizdeki din hayatın esası.

Millet ve İslâmiyet ayrı ayrı zannetti.

Medeniyet müstemir (değişmez, devam eden), müstevli (her tarafı kaplayan) vehmeyledi.

Saadet-i hayatı içinde görüyordu.

Şimdi zaman gösterdi,

Medeniyet sistemi bozuktur, hem muzırdı.

Tecrübe-i kat’iye (deneme) bize bunu gösterdi.

Din hayatın hayatı, hem nuru, hem esası.

İhyâ-yı dinle olur şu milletin ihyâsı

(Bu milletin dirilip ayağa kalkması, dinin hayat bulmasıyla olur).

İslâm bunu anladı.

Başka dinin aksine, dinimize temessük (sarılma, tutunma) derecesi nisbeten milletin terakkisi.

İhmalî nisbetinde idi milletin tedennisi (alçılması, gerilemesi).

Tarihî bir hakikat; ondan olmuş tenâsi (unutmak)⁵.

Demek ki, Jön Türklerin hatasının kaynağı; Batı medeniyetinin her türlü meseleyi halledeceği ve toplumun saadetini temin edeceği ve dinin de yerine geçeceği düşüncesiydi. Geçen bir asırlık zaman, o medeniyet sisteminin bozuk ve zararlı yönlerini ve eksikliklerini gösterdi.

Bu milletin hayatlanmasının ve yeniden ayağa kalkmasının, dinin doğru anlaşılıp, ihya edilmesiyle mümkün olacağı gerçeğini şimdiki hamiyet-i milliye sahipleri anladı. Yani, başka dinin aksine, İslâm dinine sıkıca sarılma ve tutunma nisbetinde milletin terakki edeceğini, bu ihmal edildiği nisbette de gerileyeceğini gördü. Gözden kaçırılan bu tarihi hakikatin farkına varan ehl-i hamiyet, bu

⁵ Nursi, B. S. Sözler. s. 886-887.

çıkılmazdan kurtulmanın da, insana verilecek eğitimde sadece onun maddî hayatının değil, manevî hayatının da nazara alınmasıyla mümkün olacağını anladı.

İslam dini ile Hıristiyanlığın farkını anlayamayan Jön Türklerin o zaman eğitimde yaptıkları hatayı gören ve eğitim çıkmazının farkına varan ve eğitimin yeniden inşa ve ihya ihtiyacını hisseden idareciler, sivil toplum kuruluşları ve aydınlarımız son çeyrek asırda, çeşitli çare arayışı içerisinde girmişlerdir.

Bununla ilgili olarak, özellikle iki binli yıllardan itibaren, Anadolu'nun muhtelif yerlerinde yaratılış görüşünün, dolayısıyla İslam dininin fert, aile ve toplum hayatındaki önemini anlatan çok ciddi ilmî toplantılar, açık oturumlar, paneller ve sempozyumlar düzenlenmiştir.

Millî Eğitimde yeni müfredat çalışmaları bu konuda bir dönüm noktası olarak görülmektedir. Ümidimiz odur ki, bir yaratıcıyı bilimden soyutlayıp onun yerine tabiatı ilah olarak nazara alan eğitim düşüncesi artık bu yanlışlığın farkına varıp hakkı sahibine teslim eder.

1- Yaratılış modelinin temel prensipleri

Yaratılış modeli, kâinatın ve hayatın ilk varoluşunun ve devamının Allah'ın iradesiyle gerçekleştiğini kabul eder. Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın gökleri ve yeri altı günde yarattığını ve insana kendi ruhundan üflediğini belirtir (Kur'an-ı Kerim 32:4; 38:72). Bu bakış açısı, kâinatın yaratılışının rastgele ve tesadüfi süreçlerin sonucu olmadığını, aksine bilinçli bir yaratıcının iradesiyle var olduğunu vurgular. Yaratılış Modeli, doğanın ve hayatın titizlikle bir ölçüye göre düzenlenmiş yapısını Allah'ın varlığının ve kudretinin bir ispatı olarak kabul eder. Ayrıca, İslam inancına göre, kâinatın her ayrıntısının Allah'ın bilgisi ve iradesi dâhilinde gerçekleştiğini kabul eder. Yaratılış Modeline göre, kâinatın ve hayatın ölçü ve düzeni, bir yaratıcı tarafından tasarlandığı ve hikmetle yarattığını göstermektedir. Bir harf kâtipsiz olmadığı gibi ölçü, düzen ve hikmet dolu kâinatın da yaratıcısız olmadığı anlayışına dayanır.

2- Yaratılış modeli ile evrim görüşünün karşılaştırılması

Evrim görüşü, canlıların zamanla mutasyonlar ve doğal seçim yoluyla evrimleştiğini savunur. Ancak evrim görüşü, Yaratılış Modelinin ilkeleriyle çeliştiği için birçok bilim insanı ve teolog tarafından eleştirilir. Evrim görüşü, hayatın tesadüfi ve gayesiz, amaçsız süreçlerin sonucu olduğunu öne sürer, temellendirmez, bu da Yaratılış Modelinin "her şeyin bir amaç ve gaye ile yaratılmıştır" temel prensipleriyle çelişir. Temel seviyesinde ve en elzem bileşenleriyle yeryüzündeki hayat ancak akıllı bir faaliyetin eseri olabilir (Behe, 1996). Bu yönüyle evrim görüşü ve Allah'a iman birbirine zıt şeylerdir (Saygılı, 2020). İslam inancına göre, hayatın ve kâinatın her ayrıntısı Allah'ın bilgisi ve iradesi dâhilinde gerçekleşir. Bu sebeple, yaratılış görüşü, evrim görüşünün aksine, hayatın bilinçli ve kudretli bir yaratıcının ürünü olduğunu savunur. Evrim görüşünün dayandığı bilimsel temeller oldukça zayıf ve

bilimin "değişmezlik" ilkesine aykırıdır. Evrim görüşü, teori algısıyla kitaplara girse de, gerçekte sadece bir görüş bir hipotezden ibarettir. Evrim görüşü birçok eksiklik ve çelişki barındırmaktadır. Mutasyonların ve doğal seçilimin, kompleks biyolojik yapıların ortaya çıkmasında yetersiz kaldığı birçok bilim insanı tarafından belirtilmiş ve evrimin bilimsel olmadığı öne sürülmüştür (Saygılı, 2020).

3- Millî Eğitim müfredatında yaratılış düşüncesinin yeri

Ülkeler kendi ahlâk ve inançları doğrultusunda nesiller yetiştirmeyi gaye edinir. Eğitim sistemleri ise araç olarak bu gayeye ulaşmak için kullanılır. Türk eğitim sistemi, medeniyet kurmak yolunda nesilleri hem bilimsel bilgiyle hem de dini ve ahlâkî değerlerle yetiştirmeyi gaye edinmelidir. Toplumun inanç sistemi doğrultusunda verilen eğitim nesli ihyâ medeniyeti inşâ eder. Bu bağlamda, Yaratılış Modelinin müfredata eklenmesi, öğrencilerin değerlerine bağlı ve imanlı fertler olarak yetişmelerine vesile olacaktır. İnançlı bir nesil, sadece akademik başarıya odaklanmakla kalmaz, manevî değerleri de hayatının merkezine yerleştirir. Yaratılış Modelinin müfredatta bulunması, öğrencilere Allah'ın varlığını ve kudretini daha iyi kavrama fırsatı sunar. Bu da, öğrencilerin sadece entelektüel gelişimlerini değil, aynı zamanda manevî ve ahlâkî gelişimlerini de destekler. Müfredatta Yaratılış Modelinin yer alması, öğrencilere kâinatın ve hayatın kökeni hakkında gerçekçi bir bakış açısı sunar. Bu da, onların inanç ve düşünce sistemlerini daha geniş bir perspektifle şekillendirmelerine yardımcı olur.

4- Evrim görüşünün inanç bunalımına etkisi

Türk eğitim sisteminde evrim görüşünün "teori" gibi sunulması ve bilimselmiş gibi gösterilmesi, bu görüşün kabul görmesine sebep olmaktadır. Bilimsel anlamda sadece hipotez basamağında kalan evrim görüşü; ideolojik bir biçimde bilimsel kabul edilmesi, öğrenciler ve eğitimciler tarafından benimsenmesine ve inanç bunalımlarına dahi sebep olabilmektedir. Evrim görüşü, ilk yaratılış görmezden gelip, Yaratılış Modelinin kabul ettiği tekâmül kavramını evrim olarak sunmaktadır. Evrimciler, kavram karmaşası ile evrim görüşünü kabul ettirmeye çalışsalar da, zihinlerin yanlış bilgilerle dolmasına sebep olmaktadır. Diğer taraftan din kültürü dersine giren bir öğrenci, din kültürü öğretmeni tarafından "kâinat ve canlıların Allah tarafından yaratıldığını ve kâinattaki düzen, ölçü ve hikmetlerin Allah'ın iradesiyle gerçekleştiğini öğrenecek;" biyoloji dersinde ise "varlıkların kendi kendine var olduğu ve evrim ile devam ettiği" çelişkisini yaşayacaktır. Örneğin, Darwincilerin yayınında "Evrin teorisi, bütün bu eski fikirler (din ve Allah inancı kast ediliyor) için bir tehdit oluşturur. Çoğu dini temelden sarsarak bir Tanrı, ruh veya ölümden sonra yaşam fikrini ortadan kaldırır ve insanın da bir tür hayvan olduğunu ileri sürer" (Evains ve Selina). Bu da gençlerde inanç krizinin ve inanç bunalımlarının ortaya çıkması ve yayılmasına sebep olacaktır. Bu sebeple bir hipotezden ibaret olan evrim görüşünün etkileri ders kitaplarından kaldırılması ve bu toplumun inanç ve manevî değerlerine uygun olan Yaratılış Modelinin müfredat ve kitaplara eklenmesi hayati önem taşıyacaktır.

5- Yaratılış modeliyle inançlı bir nesil yetiştirmenin önemi

İnançlı bir nesil yetiştirmek, toplumun sosyal ve ahlaki yapısını güçlendirecek en önemli faktörlerdendir. Yaratılış Modelinin müfredatta yer alması, gençlerin ahlaki ve manevî gelişimini destekler ve neslimizi inanç odaklı ilerlemeye teşvik eder. Allah'ın varlığını ve yaratıcı gücünü kabul eden eğitim sistemi, öğrencilere yalnızca bilgi değil, aynı zamanda hikmet kazandırır. Bu da, neslimizi daha bilinçli, sorumlu ve erdemli fertler haline getirir. İmanlı yetişen bir nesil, toplumun genel ahlak ve inanç değerlerini koruma ve geliştirme yönünden kritik öneme sahiptir. Manevî değerler, fertlerin toplum içinde daha uyumlu ve sağlıklı ilişkiler kurmalarını sağlar. Ayrıca, imanlı yetişen bir nesil, toplumsal sorunların çözümünde daha sorumlu ve etkili fertler olarak rol alır.

“Bir şeyin arzu edilebilir veya edilemez olduğu hakkındaki inanç” (Güngör,1993) olarak tanımlanan değerlerin eğitimini MEB'in müfredata yayması çalışmasının başarılı olmasında yaratılış modeli büyük önem taşır. Değerlerin kaynağının ilâhî (Allah/Din) olması, görüşüne göre, “değer”, bir inanç işidir. Dolayısıyla değerlere olan bağlılık, inanç şeklinde olduğu için, bilgidен çok insanın davranışlarına yansıma imkânına sâhiptir (Çelik, 2021).

6- Bilim ve yaratılış modeli

Yaratılış modeli, bilimsel keşiflerle çelişmez, aksine bilimsel keşifleri tamamlar. İslam, araştırmayı ve öğrenmeyi teşvik eder. Kur'an-ı Kerim'de “Kulları içinden ancak âlimler, Allah'tan (gereğince) korkar. Şüphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayandır.” (Kur'an'ı Kerim, 35:28) buyurulmaktadır. Bu ayet, bilimsel bilginin Allah'ın yaratma gücünü daha iyi anlamamıza yardımcı olduğunu gösterir. Bilim ve Yaratılış Modeli birlikte ele alındığında, öğrenciler hem kâinatın mükemmel ve hikmetli düzenini işleyişini öğrenir hem de bu işleyişin arkasındaki İlahi yaratıcı gücü takdir eder. İslam tarihine bakıldığında, Müslüman bilim insanlarının bilimi ve dini bilgiyi bir arada ele aldıkları görülür. Örneğin, İbn Sina ve El-Cezeri gibi bilim insanları, bilimsel çalışmalarlarıyla Allah'ın yaratma gücünü anlamaya çalışmışlardır. Bu, bilim ve dini bilginin birbiriyle uyum içinde olduğunu ispatlamaktadır.

7- Yaratılış modelinde öğrencilerin kazanımları

Yaratılış modelinin Millî Eğitim müfredatına dâhil edilmesi, öğrencilere çeşitli kazanımlar sağlar.

İlk olarak, öğrenciler hayatın ve kâinatın kökeni yani ilk yaratılış hakkında derinlemesine bir anlayış kazanırlar. Bu anlayış, onları daha bilinçli ve sorgulayıcı fertler yapar.

İkinci olarak, yaratılış modeli, öğrencilerin ahlâkî ve manevî gelişimlerine katkı sağlar. Allah'ın varlığına ve kudretine olan inanç, öğrencilere hayatın anlamı ve amacı konusunda bir perspektif sunar.

Üçüncü olarak, yaratılış modeli, öğrencilere bilimsel ve dini bilgiyi birlikte öğrenme becerisi kazandırır. Bu beceri, onların hem kişisel hem de akademik gelişimlerine katkı sağlar. Bu düşünce, öğrencilere kâinatın ve canlıların karmaşıklığını ve güzelliğini takdir etmeyi öğretir. Bu, onların doğaya ve çevreye karşı daha duyarlı ve sorumlu fertler olmalarına vesile olur. Ayrıca, Yaratılış Modeli, öğrencilerin düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine fayda sağlar. Bilimsel ve dini bilgiyi birleştirerek, öğrenciler daha kapsamlı ve bütünsel bir bakış açısı ve anlayışa sahip olurlar. Nitekim din ve bilim bir bütündür. Bilim, tekvini ayetleri araştırır ve açıklamaya çalışır.

SONUÇ

Yaratılış modelinin Millî Eğitim müfredatında yer alması, imanlı ve ahlaki değerlere bağlı, aynı zamanda başarılı bir nesil yetiştirmek için hayati önem taşımaktadır. Bu Yaratılış Modeli, kâinat ve hayatın her şeyi bilgi ve hikmetle yaratan ve devam ettiren bilinçli bir yaratıcının ürünü olduğunu kabul ederek öğrencilerin hem dünyevî hem manevî gelişimine katkı sağlar. Yaratılış modelinin Millî Eğitim müfredatına dâhil edilmesi, gençlerin Allah'ın varlığını ve kudretini daha iyi anlamalarına yardımcı olur ve onları daha erdemli, inançlı, hikmetli fertler haline getirir. Eğitim sistemi, gençlerin hem manevî, hem bilimsel gelişimlerini desteklemeli ve onları daha iyi birer insan ve kul olmaya teşvik etmelidir. Eğitim sistemleri, nesillerinin hem dünyevî hem uhrevî hayatlarına yön vermeli ve destek sağlamalıdır. Akıl, kalp ve ruhî yönden nesilleri desteklemeli ve geliştirmelidir. Bu anlamda Yaratılış Modelinin Milli Eğitim müfredatına girmesi elzem ve hayati önem taşır.

KAYNAKÇA

- Behe, M. J. (1996). Darwin'in Kara Kutusu: Evrim Teorisine Biyokimyasal Meydan Okuma. New York: Free Press.
- Çelik, A, Değer Kavramı ve Değerlerin Kaynağı, IV. Uluslararası Bilimler Işığında Yaratılış Kongresi Bildiri Kitabı II. s.122 Cilt. Baskı 2021.
- Dylan Evains ve Howard Selina, Evrim, s. 6.
- Güngör, E. Değerler Psikolojisi, Hollanda Türk Akademisyenler Birliği Vakfı Yayınları: 8, 1993, s.18.
- Kur'an-ı Kerim, Secde Suresi 7. Ayet, Hayrat Neşriyat
- Kur'an-ı Kerim, Sure 32:4
- Kur'an-ı Kerim, Sure 38:72
- Mae-Wan Ho, Genetik Mühendisliği. (Rüya mı Kâbus mu?), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2001.
- Nursi, B. S. Sözler. Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları-600. 2.baskı, Ankara, 2016, s. 158-159, 495.

Nursî, B.S, Âsâr-Bedîyye, Envar Neşriyat, 4. Baskı, İstanbul, 2012, S. 355.

Saygılı, S. Tasarımın İhtişamı Evrimin Tutarsızlığı, Çıra Yayınları, 2020.

Tatlı Â. Evrim ve Yaratılış, Nesil Yayınları, 2008.

Tatlı, Â. ve Görmez, İ. Bilimlerin Dilinden Yaratılış. Hilâl Ofset matbaası, Isparta, 2019.